

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/20/2024
Identifikačné číslo spisu:	5114011510
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5114011510.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného Ing. C. D., v konaní o ne/osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2025, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. augusta 2021, sp. zn. 1Tos/64/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky o d
m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej tiež „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 6. mája 2021, sp. zn. 22T/159/2014 podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku, § 52 ods. 1 Trestného zákona, vyslovil, že obvinený Ing. C. D., nar. XX. Z. XXXX (ďalej tiež „obvinený“), sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. januára 2015, sp. zn. 22T/159/2014 právoplatným toho istého dňa, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina z 29. januára 2015, sp. zn. 22T/159/2014, právoplatným 14. februára 2015, neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pre výkon ktorého ho podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku, § 52 ods. 5 Trestného zákona, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením zo 17. augusta 2021, sp. zn. 1Tos/64/2021, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Proti naposledy označenému uzneseniu krajského súdu, na podnet obvineného, podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „ministerka spravodlivosti“ alebo „dovolateľka“) dovolanie, a to z dôvodov podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, pretože spomínaným rozhodnutím bol, podľa jej názoru, porušený zákon v ustanovení § 1, § 2 ods. 4, ods. 10, ods. 12 Trestného

poriadku, § 52 ods. 1 Trestného zákona, v neprospech obvineného Ing. C. D..

V písomných dôvodoch podaného dovolania ministerka spravodlivosti poukázala na skutočnosť, že obvinený bol rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/159/2014 z 15. januára 2015 uznaný vinným zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 5 rokov s tým, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia mu začala plynúť 18. decembra 2014 a uplynula 18. decembra 2019. Následne dovolateľka konštatovala, že obvinený bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018, právoplatným 3. augusta 2020, uznaný vinným z prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.000,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, v dôsledku čoho Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 vyslovil, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. januára 2015 neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pre výkon ktorého ho zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia dôvodiac, že obvinený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, pretože sa dopustil jedného prečinu, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018 a jedného priestupku na úseku dopravy, spáchaného 16. februára 2019, kedy mu za prekročenie rýchlosti bola uložená policajným orgánom sankcia v podobe pokuty vo výške 40,- Eur. Ministerka spravodlivosti ďalej dôvodila, že po nástupe výkonu trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov obvinený požiadal o prerušenie výkonu trestu, čomu bolo vyhovené uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/91/2022 z 12. septembra 2022, ktorým bol výkon trestu obvinenému prerušený od 12. septembra 2022 do 12. septembra 2023, pričom obvinený následne podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 (ktorý predstavoval titul pre rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe jeho podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody), na podklade ktorého, Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 22Nt/6/2022 z 9. marca 2023 v bode I. podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku, § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v prospech obvineného a zrušil výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018. V tejto súvislosti dovolateľka poukázala na skutočnosť, že obvinený sa okrem (už zrušeného) rozhodnutia Okresného súdu Žilina počas plynutia skúšobnej doby dopustil iba jedného priestupku, a to na úseku dopravy, za ktorý mu z dôvodu prekročenia rýchlosti bola uložená pokuta vo výške 40,- Eur a namietala, že objektívne vznikol právny stav, kedy síce existuje právoplatné rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného a nariadení výkonu uloženého trestu odňatia slobody - avšak zároveň došlo k zrušeniu rozhodnutia o vine obvineného (trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018), ktoré predstavovalo titul pre rozhodnutie o jeho neosvedčení sa v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 22T/159/2014 a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody. Dovolaťka ďalej poukázala na, podľa jej názoru, súvisiacu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozhodnutia R 7/1987, R 71/1999-11, ale aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2022, sp. zn. 5Tdo/95/2021 a vyjadrila názor, že sa javí ako nespravodlivé, poukazujúc pritom na základnú zásadu trestného práva, a to zásadu prezumpcie neviny, aby obvinený ďalej vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu, ktorý mu bol nariadený, keďže zrušením trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/129/2018, z 5. novembra 2018 pominul dôvod, pre ktorý bolo vyslovené jeho neosvedčenie sa, respektíve nevedenie riadneho života počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Poukazujúc na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. marca 2012, sp. zn. III. ÚS 220/2011, vyjadrila dovolateľka názor, že v záujme dodržania a ochrany základných práv je potrebné v niektorých prípadoch upustiť od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvoliť výklad zaručujúci ochranu základných práv, keďže viazanosť orgánov verejnej moci zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky neznamena výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení, pretože limitácia orgánov verejnej moci zákonom nepredstavuje iba viazanosť orgánov verejnej moci textom, ale aj zmyslom a účelom zákona s tým, že orgány verejnej

moci sú tak ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. S poukazom na uvedené, dovolateľka deklarovala potrebu dodržiavania základných práv a slobôd fyzických a právnických osôb v trestnom konaní a zabezpečenia spravodlivého súdneho procesu. Ministerka spravodlivosti zdôraznila, že v posudzovanom prípade neexistuje podklad na rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu povolenia obnovy konania za skutok spáchaný v skúšobnej dobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že v trestnej veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/159/2014 bol porušený zákon v ustanoveniach § 1, § 2 ods. 4, ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, § 52 ods. 1 Trestného zákona, v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad, a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Žilina, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina, ktorý považujúc ho za opodstatnené, v zásade navrhol mu vyhovieť z dôvodov v ňom uvedených.

S podaným dovolaním vyjadril súhlas aj obvinený, ktorý k svojmu vyjadreniu pripojil rozsudok Okresného súdu Žilina z 15. novembra 2023, sp. zn. 28T/129/2018, právoplatný 21. novembra 2023, ktorým bol oslobodený spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 371 ods. 2 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), s tým, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienkach prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienkach prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Z predloženého spisu, ako na to napokon poukázala aj samotná dovolateľka je zrejmé, že obvinený bol rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/159/2014 z 15. januára 2015 uznaný vinným zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 5 rokov s tým, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia mu začala plynúť 18. decembra 2014 a uplynula 18. decembra 2019. Následne bol obvinený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018, právoplatným 3. augusta 2020, uznaný vinným z prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona a iné, ktorého sa mal dopustiť v roku 2015 (teda zjavne počas plynutia skúšobnej doby), za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.000,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Okresný súd Žilina preto postupoval správne, keď uznesením sp. zn. 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 vyslovil, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. januára 2015 neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pre výkon ktorého ho zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia dôvodiac, že obvinený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, pretože sa dopustil jedného prečinu, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/129/2018 z 5. novembra 2018 a jedného priestupku na úseku dopravy, spáchaného 16. februára 2019, kedy mu za prekročenie rýchlosti bola uložená policajným orgánom sankcia v podobe pokuty vo výške 40,- Eur.

Súdy nižšieho stupňa teda v čase svojho rozhodovania ustanovenia ani Trestného zákona a ani Trestného poriadku o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenčne odložený, neporušili, keďže v tom čase existovalo právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil ďalšieho trestného činu, a to navyše podobného charakteru, čo nepochybne dôvodom pre premenu podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienený je.

Napokon ani samotná dovolateľka túto skutočnosť v zásade nespochybňuje, namieta ale, že medzičasom, po právoplatnom a správnom napadnutom rozhodnutí súdov nižšieho stupňa, došlo k novej skutočnosti založenej na tom, že rozhodnutie, ktoré bolo dôvodom a podkladom pre premenu podmieneného trestu na trest nepodmienený, bolo v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania právoplatne zrušené.

Pokiaľ ministerka spravodlivosti v podanom dovolaní poukazovala na ustálenú súdnu prax najvyššieho súdu (R 7/1987, R 71/1999 - II), v zmysle ktorej súd rozhodujúci o premene podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienený musí vyčkať za právoplatnosťou rozhodnutia týkajúceho sa trestnej činnosti, ktorá bola spáchaná v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ide o poukázanie nepríliehavé, pretože v čase vydania napadnutého rozhodnutia bolo trestné konanie o trestnom čine, ktorý mal byť spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, skončené a rozhodnutie o odsúdení za takýto trestný čin bolo právoplatné.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 57/2007).

Dovolanie je teda určené k náprave chýb právnych (nie skutkových), ktoré existovali v čase vydania napadnutého rozhodnutia, teda do právoplatného skončenia trestného konania.

Rozhodnutie Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2018 z 5. novembra 2018 predstavovalo skutkovú okolnosť, ktorá mala za následok premenu podmieneného trestu odňatia slobody (uloženého rozsudkom Okresného súdu Žilina spisovej značky 22T/159/2014 z 15. januára 2005) na trest nepodmienečný, bolo teda podkladom pre rozhodnutie Okresného súdu Žilina spisovej značky 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spisovej značky 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 (o premene), čo zároveň znamená, že bezprostredne nadväzovalo na rozhodnutie Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2008 z 5. novembra 2018 (týkajúce sa spáchania trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia).

Vzhľadom na uvedené, ak by bolo potrebné a možné vzniknutú situáciu riešiť mimoriadnym opravným prostriedkom, skôr by do úvahy prichádzala obnova konania svojou povahou určená na nápravu skutkových zistení za predpokladu, že po právoplatnom rozhodnutí v pôvodnom konaní vyšla najavo alebo vznikla nová skutočnosť, ktorá má zásadný vplyv na správnosť pôvodne zistených skutkových okolností, v žiadnom prípade však nie dovolanie určené na nápravu právnych chýb vzniknutých v čase vydania napadnutého rozhodnutia do právoplatného skončenia základného konania.

V prejednávanej veci však ani takýto postup nie je potrebný a ani možný.

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Ako to už bolo vyššie uvedené, na rozhodnutie Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2008 z 5. novembra 2018 (týkajúce sa spáchania trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia) bezprostredne obsahovo nadväzovalo rozhodnutie Okresného súdu Žilina spisovej značky 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spisovej značky 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 o premene podmieneného trestu odňatia slobody (uloženého rozsudkom Okresného súdu Žilina spisovej značky 22T/159/2014 z 15. januára 2005) na trest nepodmienečný.

Okresný súd Žilina uznesením spisovej značky 22Nt/6/2022 povolil obnovu konania v prospech obvineného a zrušil výrok o vine a treste v rozhodnutí Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2018 z 5. novembra 2018, pritom zároveň mal zrušiť, aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, keďže mu tak výslovne ukladá Trestný poriadok vo svojom ustanovení § 400 ods. 1, a to bez toho, aby pre toto rozhodnutie (zrušenie nadväzujúcich rozhodnutí) stanovoval akékoľvek ďalšie podmienky, alebo dával súdu možnosť aj inak rozhodnúť. Súd prvého stupňa však takto zjavne nepostupoval a obsahovo nadväzujúce rozhodnutia nezrušil. Vzhľadom ale na to, že pojať takýto výrok do rozhodnutia o povolení obnovy konania, ako to už bolo vyššie uvedené, zákon (Trestný poriadok) výslovne striktné súdu ukladá bez splnenia a posudzovania ďalších podmienok a bez toho, aby súdu umožňoval takto nekonať, podľa názoru najvyššieho súdu, došlo k zrušeniu obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, priamo zo zákona, a to aj keď okresný súd tento výrok do svojho rozhodnutia pojať opomenul.

Bolo preto úlohou okresného súdu vo veci, v ktorej obvinený trest vykonával (spisovej značky 22T/159/2014) posúdiť, či obsahovo nadväzujúce rozhodnutie spisovej značky 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spisovej značky 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 (o premene) zrušením rozhodnutia Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2018 z 5. novembra 2018 stratilo podklad a na tomto základe uvážiť, či má obvinený naďalej pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody, alebo (keďže obvinený má prerušený výkon trestu) urobiť záznam v spise o tom, že vo veci Okresného súdu Žilina spisovej značky 22T/159/2014 došlo k osvedčeniu sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zo zákona (§ 52 ods. 2 Trestného zákona), pretože súd do

roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie o ne/osvedčení sa (§ 52 ods. 1 Trestného zákona) bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu (zrušením rozhodnutia o neosvedčení sa v dôsledku rozhodnutia o povolení obnovy konania z 9. marca 2023, právoplatného 2. mája 2023, nastala fikcia neodsúdenia, keďže skúšobná doba obvinenému uplynula 18. decembra 2019, preto v máji 2023, po uplynutí viac ako troch rokoch od skončenia skúšobnej doby, už ďalšie rozhodovanie o ne/osvedčení sa neprichádzalo do úvahy).

Bez toho, aby najvyšší súd prejedlikoval rozhodnutie okresného súdu pre úplnosť uvádza, že podľa jeho názoru nadväzujúce rozhodnutie spisovej značky 22T/159/2014 zo 6. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spisovej značky 1Tos/64/2021 zo 17. augusta 2021 (o premene) zrušením rozhodnutia Okresného súdu Žilina spisovej značky 28T/129/2018 z 5. novembra 2018, na ktoré nadväzovalo stratilo podklad, pretože dôvodom premeny podmieneného trestu bolo práve spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, právoplatné rozhodnutie, o ktorom bolo zrušené s tým, že spáchanie jedného priestupku na úseku dopravy prekročením rýchlosti, za ktorý bola odsúdenému uložená pokuta vo výške 40,- eur počas päťročnej skúšobnej doby, by nemohla viesť k záveru o nevedení riadneho života v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Preto súd prvého stupňa mal, podľa názoru najvyššieho súdu, po povolení obnovy konania, ako to už bolo vyššie naznačené, v spise, po predchádzajúcom zvážení vyššie uvedených skutočností, urobiť záznam o osvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a túto skutočnosť oznámiť registru trestov bez toho, aby vyčkával za rozhodnutím najvyššieho súdu o dovolaní v podstate proti už neexistujúcemu rozhodnutiu (každopádne však rozhodnutie o neexistencii rozhodnutia o premene v dôsledku jeho zrušenia v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania patrí/je naň príslušný okresný súd).

Vzhľadom na to, že ministerka spravodlivosti skutočnosťami, ktoré uviedla vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnila dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jej dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Na základe vyššie uvedených dôvodov senát najvyššieho súdu jednomyselne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.